

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Erotemata Ecclesiastica

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Cap. XL. De Obligatione à Juramento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94604](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94604)

Prima, est infamia Juris, & irregularitas *cap. Infames 6. quest. 1. dummodo tamen sequuta sit sententia declaratoria super Perjurio. Rota coram Seraph. decis. 1285. in fin. à qua Irregularitate Episcopus potest dispensare. Tolet. lib. 1. cap. 62. §. ultim.*

Secunda poena est, quod repellitur à perhibendo Testimonio. *cap. Quicumque 6. quest. 1.*

Tertia est, quod non admittitur ad jurandum in Litem. *Jas. & DD. in l. Qui jurasse, §. ultimo num. 3. ff. de jurejurand.*

Quarta, quod violans contractum, vel transactionem juratam perdit actionem, & non auditur amplius in Judicio. *Seraphin. decis. 1243.*

Quinta, quod, si est Clericus, privetur beneficiis, vel ipso Jure secundum aliquos, vel saltem per sententiam. *Diaz in Praxi cap. 95. Vers. Sed privandus.*

Sexta, quod ipse Clericus Perjurus fit inhabilis ad alia beneficia obtinenda. *Clar. in §. Perjurium. Vers. item Clericus. Diaz d. cap. 95. Seraph. decis. 128.*

2. *Quer.* In foro Poli an alia sit poena? *Resp.* Ultra lethale peccatum, frequenter esse obligationem restituendi damna, quando juramentum falsum nocuit proximo; & si Perjurium dictum sit in Judicio, est casus reservatus in hac Dicecesi Patavina, etsi fuerit officiosum; id est, non in damnum alicujus, sed ad favorem inducentis; ut ex pagella casuum reservatorum.

3. *Quer.* An, qui habet consuetudinem pejerandi, teneatur, in confessione se accusare non solum de perjuriis prolatis, sed etiam de consuetudine? *Resp.* Affirmative, ut advertit Cardenas in *Cristi Dissert. 37. cap. 2. num. 12.* & ego notavi de *Penitent. decis. 27. num. 5.*

CAPUT XL.

De Obligatione à Juramento.

1. *Quer.* Quot, & quibus modis cesset obligatio juramenti? *Resp.* Cessare quatuor modis, nempe Irritatione, Remissione, Dispensatione, sive Relaxatione, & Commutatione.

2. *Quer.* Quis possit irritare juramenta? *Resp.* Omnis Superior ipsius jurantis, nempe Pater, Prælatus, Dominus, Vir respectu suorum subditorum. *S. Thom. 2. 2. quest. 89. art. 9. & Tambur. d. lib. 3. in Decal. cap. 7. §. 1.*

3. *Quer.* Quæ juramenta possint irritari à prædictis Superioribus? *Resp.* Non solum ea, quæ sunt simpliciter Deo facta; sed etiam illa, quæ hominibus promissa sunt; dummodo sint de rebus subiectis potestati ipsorum Superiorum; & in utroque casu, etiam sine causa possunt ea irritare; & multo magis, si sibi, vel domui suæ aliquod detrimentum afferant. *Laym lib. 3. tract. 3. cap. 11. num. 2. Tambur. dict. cap. 7. §. 1. num. 2.*

4. *Quer.* Quis possit remittere obligationem juramenti? *Resp.* Ille, in cujus utilitatem, vel favorem facta fuit promissio

jurata. *Cap. 1. de Jurejur. cap. Significavit, de Censib. cap. 1. de Sponsal.*

5. *Quer.* An remitti possit juramentum factum quidem in utilitatem hominis, sed præcipuo motivo honoris Dei? ut, si quis promississet, & jurasset, dare centum Petro pauperi ob gloriam, vel honorem Dei? *Resp.* Si promissio jurata facta est pauperi certo, & nominato, ut dicto Petro; potest iste pauper remittere obligationem. At, si generaliter juravit, nullo expresso paupere, cui daret; non potest remitti; quia soli Deo est factum juramentum. *Tamburin. dict. lib. 3. cap. 7. §. 2. num. 2.*

6. *Quer.* An Abbatissæ, seu Priorissæ possint irritare Juramenta suorum Monialium? *Resp.* Affirmative; & multo magis Abbatessæ, seu Priores, aut Guardiani illa suorum subditorum. *Lezana in Summa tom. 3. Verb. Juramentum, num. 25. & ibi alii DD.*

7. *Quer.* An, si quis juravit aliquid agere, vel facere in commodum suum; puta, ire Romam ad petendum beneficium, vel petere eleemosynam tota hebdomada, possit poenitere, & sibi ipsi remittere juramentum? *Resp.* Negare Abb. in *cap. Quanto num. 8. de Jurejur.* sed affirmare *Tambur. d. lib. 3. cap. 7. §. 2. num. 4. & 5.*

CAPUT XLI.

De Relaxatione Juramenti.

1. *Quer.* Quæ juramenta relaxari, sive dispensari possint? *Resp.* Distinguendo: Aut juramenta fuerunt Deo soli facta; & hæc possunt à Prælato relaxari. Aut fuerunt facta homini in ejus utilitatem, & ab eodem homine acceptata? & non possunt à quovis Superiore relaxari, si iusta sint. Quod si sint injusta, ut puta, si facta fuerunt latroni de pecunia solvenda, vel non fuerunt ab homine acceptata; & in his casibus, iusta suadente causa, vel ob aliquod notabile bonum, possunt à Prælato proprio relaxari. Ita ex *Cajetan. 2. 2. q. 89. art. 9. & Sanch. in Decal. lib. 4. cap. 41. num. 6.* docet *Tambur. dict. lib. 3. cap. 7. §. 3. num. 2. & 3.*

2. *Quer.* An dentur juramenta omnino indispensable? *Resp.* Affirmative; & sunt illa, quæ adherent actibus per se perpetuis, & firmis, qualia sunt juramenta in professione fidei, de servanda fide Matrimoniali, Castitate Religiosa, & similibus. *Tambur. d. §. 3. num. 4.*

3. *Quer.* Qui sint Prælati, quibus competit facultas relaxandi juramenta? *Resp.* Inter cæteros Summus Pontifex in tota Ecclesia Catholica; deinde omnes Prælati habentes jurisdictionem spiritualement respectu suorum subditorum. *Tambur. d. §. 3. num. 5. & 6. Lazana d. tom. 3. Verb. Juramentum num. 26.*

4. *Quer.* An dentur aliqua juramenta, quæ à solo Papa relaxari possint? *Resp.* Duas esse opiniones. Una docet, quod juramenta, quæ si Voto firmata essent, spectarent ad solum Summum Pontificem, ab eodem quoque tantum sint relaxanda; videlicet, de Castitate perpetua absolute emissa, Religionis, & trium Peregrinationum Romanæ, Compostel.